

07 — STRAH

„Do trećeg rata je došlo
kada je brat ubio brata
i savez se ponovo podelio na dva klana.“

— Hronika drugog doba, uvod.

Dve osobe obučene u dugama ukrašene crne odore su stajale na vetrovitom livadi sa jedne strane oivičenoj brdima. Držali su revolvere uperene jedan u drugog. Mnogo više od statusnog simbola, bili su to revolveri u kojima se nalazilo šest zastrašujuće razornih metaka. Dostupni retkoj nekolicini privilegovanih i uvežbanih u njihovoj upotrebi. Posmatrajući sa visine ovaj duel koji je odredio dalji tok rata, samo dve razlike su bile vidljive; jedan od njih bio starac i držao se za povređenu nadlakticu ruke u kojoj je držao oružje. Lice drugog revolveraša je prekrivala prosta bela maska. On je prvi progovorio rugajući se:

— Naravno, pretpostavljam da i dalje nemaš nameru da mi kažeš gde su.

Starac je na upućene reči odgovorio besno vikajući preko razdaljine od, za ovakav duel normalnih, desetak metara:

— Čekao sam da mi se ovakva prilika pruži i nameravam da je iskoristim! Strah, više me ne možeš prevariti! Svu patnju koju si naneo mojem klanu ću...

Prekinuo ga je ludački smeh koji se probio iz maske i nošen vetrom gubio u daljini. Zatim se isto tako iznenada smirio:

— Ne očekuj da ću popustiti samo zato što si bivši član „Duge“. A kad smo već kod toga, objasni mi. Čemu izdaja? Da li zaista veruješ u to dvoje idiota?

Pitanje je izazvalo još besniju reakciju i bilo je sve teže ne povući okidač:

— Ovo jeste za njih! Njihova povezanost će da donese mir! Ti si tama i mora ti se stati na put! Učiniću sve da im pomognem da vrate boju u svet!

— Laješ na mene a i dalje nosiš tu odoru. Možda ti i dalje nedostaje „Duga“?

— Ona predstavlja sve što smo mi, ujedinjeni iz dva klana do sada uradili da bi pomogli građenje mosta koji će u miru spojiti dve zaraćene strane! Oni koje štitim predstavljaju nadu za sve nas! Duga će uskoro biti rođena! Ti si izdajnik!

Kako je završio rečenicu bacio se u stranu. Ispalio je dva metka u pravcu nepomičnog protivnika. Svetleći kao munja oba su prošla kroz cilj i izgubila se u daljini.

Kao da se ništa nije dogodilo, maskirani čovek je sačekao da odjek nestane a zatim rekao:

— Dobar izgovor za sve živote koje lično nosiš na duši. Duga nije most. Ona predstavlja ono što dolazi posle krvave kiše. Predstavlja pravdu do koje može doći na samo jedan način. Ti si i dalje onaj glupi dečak koji je i tada bio ubeđen da postupa plemenito a samo je povredio svoje najdraže. Sada si glupi dečak koji zna gde su sakriveni oni koje tražim. Samo dve smrti su potrebne da bi jednom za uvek izbrisao taj izgovor kojem vi težite. Ponoviću, ne potcenjuj moje sposobnosti.

U neverici, malo je nedostajalo da starac ispusti revolver. Bio je zbunjen i zaprepašćen.

— „Dođavola, Strah ko si ti? Pričaš kao detetu...”

Ozbiljan i miran glas iza maske je ponovo prekrilo vikajuće ludilo:

— Ja? Za tebe sam najbolji drug, supruga i sin kojima si okrenio leđa! Tvoja majka koju si napustio! Brat kojem nisi pomogao! Ja sam osveta a ona nosi razna imena! A ako želiš da saznaš šta se tačno krije iza ove maske...

Podigao je ruku koju je do tada držao u širokom i dugom rukavu. Bila je unakažena opekotinama i ožiljcima. Dodirnuvši masku celim dlanom kao da će da je skine samo je pomerio kažiprst i kucnuo je.

— ...moraćeš da se potrudiš.

Kroz rupe su zasijale crvene oči. Istim kažiprstom je pokazao ispred sebe, ka skamenjenom starcu. Iz zemlje su se, pod komandom očiju, podigla dva ljudska oblika prekrivena gustim crnim dimom. Uputili su se ka starcu.

Iskusni revolveraš je, trgavši se iz paralize izazvane strahom, skočio u nazad i ispalio dva metka koja su proletela pored crnih oblika, ka maskiranom čoveku koji je i dalje mirno stajao. Iznenada su eksplodirali blizu maske. Uspeo je u planu da zaslepi svog protivnika što je bilo dovoljno da stvoreni oblici počnu da se koprcaju i nakon nekoliko sekundi pretvore u prašinu koja je pala u travu. Zadovoljno je smogao snage da ne misli na bol u ruci i ponovo nacilja. Međutim, iznenađenjima nije bilo kraja. I maksirani čovek je počeo da se pretvara u prašinu. Pre nego što se slegla čuo je glas iza sebe:

— „Gotovo je!”

Osetio je cev revolvera na potiljku.

— “Ne može biti mira. Moj klan zaslužuje pravdu! Rekao si da sam tama. Uzeću taj tvoj most i srušiću ga u mrak!”

Starac je došao do dovoljno daha da progovori:

— Strah...ti si...nisam znao da si i dalje...

Zatim je osetio udarac drške revolvera koji mu je razbio glavu. Pao je na zemlju, jedva ostavši pri svesti.

Maskirani čovek se spustio na jedno koleno i, državši revolver naslonjen na starčevo čelo, tiho mu rekao:

— Pokaži gde su. Zaista je šteta što si izabrao pogrešnu stranu. Ne mogu da se pomirim sa tim. Simpatičan si mi još iz vremena kada smo se prvi put sreli. Čim te stigoh, mogao sam da pucam, propustim tvoj metak kroz sebe i opet bi došli na isto. Ovako mi je bilo mnogo zabavnije. Kasno si shvatio da tama proždire svetlost. Nego, sada je vreme da počneš da se iskupljuješ za svoje zločine. Vidiš li? Pustiću te da živiš a kada oni budu mrtvi, na tebi je da nastaviš na novom putu. Slušam te.

— Tamo su. Iznad nas. On nas posmatra i štiti nju. Molim te, nemoj da...

Starac je izgubio svest a pobednik duela se uputio ka brdu.

Na vrhu se nalazio momak star oko dvadeset godina. Od početka je posmatrao dešavanja na livadi. Videvši ovaj izrazito nepovoljan ishod, skupio je dovoljno snage da pobedi strah koja ga je obuzeo i spusti se sa druge strane brda. Tamo ga je sedeći na travi čekala devojka obučena u raskošnu odeću sličnu njegovoj ali drugačijih boja. Jednom rukom se držala za stomak a drugom za duboko povređenu nogu iz koje je kapala

krv. Pomogao joj je da ustane. Glasno je jauknula i povukla ga sa sobom na zemlju.

Onaj koji se uputio ka njima sa namerom da ih ubije se još nije popeo kada je čuo krik. Starac je govorio istinu. Zastao je i pogledao iza sebe. Uprkos tome što starac više nije mogao da ga čuje, izgovorio je, više za sebe:

„Da moji sunarodnici znaju da sam držao revolver uperen u tvoju glavu i da nisam pucao, prezreli bi me; nadam se da zbog ovakvog izbora neću biti u prilici ikada da prezrem sam sebe.“